

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An solus pater debeat dici non genitus vel non filius, sicut dicitur
ingenitus. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

nitus, nihil aliud dicitur. Ideo nō est in rebus considerandū quid vel sinat, vel non sinat dici vsus sermonis nostri, sed quis rerum ipsarum intellectus eluceat. Non ergo iam tātum dicamus ingenitum sed etiam non genitum, quod tantum valet Nūquid ergo aliud dicimus, quam non filium? Negatūa porro particula non id efficit, ut quod sine illa relatiūe dicitur, eadē proposita substancialiter dicatur, sed id tantū negatur q̄ sine illa agebatur: sicut in aliis prædicamentis, cū dicimus homo est, substatiā designam⁹. Qui ergo dicit, nō homo est, nō aliud genus prædicamēti enunciat, sed tātū illud negat. Sicut ergo secundū substatiā ait homo est: si secūdum substatiā, nego, cū di co nō homo est. At si tātū valet q̄ dicitur genitus, quantum valet quod dicitur filius: tantūdē ergo valet, quod dicitur nō genitus, quātū valet quod dicitur non filius. Relatiūe autē negam⁹ dicēdo, non genitus Ingenit⁹ porro quid est, nisi nō genitus? Non ergo receditur à relatiōe prædicamento, cū ingenitus dicitur. Sicut. n. genit⁹ nō ad se dicitur, sed quod ex genitore sit: ita cū dicitur ingenitus, non ad se dicit, sed quod ex genitore non sit ostēditur: vtrunque tamē relatiūe dicitur. Quod autem relatiue pronunciatur, nō indicat substatiām. Quamuis ergo diuersum sit genit⁹ & ingenitus, nō tamē ind̄cat diuersam substatiām: quia sicut fili⁹ ad patrem, & nō filius ad nō patrē referatur, ita genit⁹ ad genitorē, & nō genit⁹ ad nō genitorem referatur necesse est. Ecce euidēter ostēdit, quod ingenit⁹ relatiue dicitur, & de solo patre accipitur. Aliq̄ notio est qua dicitur ingenitus, alia qua pater. Atque tantum valet cum dicitur ingenitus, quantum non genitus, vel non filius.

An sicut solus pater dicitur ingenitus, dici debet non genitus vel non filius.

*Aug. l. Gca.
eisdem ad
finem ca. 7.*

Ideo solet quæri: Vtrū sicut solus pater dicitur

L 3

inge-

B

ingenitus, ita ipse solus debeat dici non genitus, vel non filius: ut nec etiam Spiritus S. possit dici non filius, vel non genitus? Quibusdā videtur quod pater solus debeat dici non genitus vel non filius: spiritus vero sanctus sicut non dicitur ingenitus, ita inquiunt, nō est dicendus non genitus vel non filius. Debet quidem dici & credi spiritus sanctus non esse genitus vel non esse filius, sed non debet dici esse non genitus vel nō filius. Aliis autē videatur quod cum spiritus sanctus nō possit dici ingenitus, potest tamen dici non genitus vel non filius. Quod autem August. supra ait, tantum valere cum dicitur ingenitus, quātum cum dicitur non genitus vel non filius, etymologiam nominis offendendo eum dixisse dicunt, non rationem prædicationis.

*Quæ sit proprietas secundum quam dicitur
pater ingenitus.*

Si autem vis scire quæ sit proprietas secundum quam dicitur pater ingenitus, audi Hilarium ipsam vocantem innascibilitatem in 4. li. de Trin. ita aientem. Est vnu ab uno, scilicet ab ingenito genitus, proprietate videlicet in uno quoque & originis & innascibilitatis. Significata ergo in scripturis personarum intelligentia, & distinctio innascibilitatis nativitatisque sensu, solitarius Deus non est opinandus. Discretio ergo ve distinctio personarum in scripturis posita est, in nullo autem naturæ distinctio.

Arriani nitebantur probare alterius substatię patrem, alterius filium, quia ille ingenitus, iste genitus, quibus respondens Ambrosius dixit se hoc non men in scripturis non legi se diuinis.

Illud etiam taceri non oportet, quod Arriani ex eo nitebātur alterius substatię esse patrē, alterius filium, quia ille ingenitus & iste genitus dicitur: cum

*Opinio
quorūdam.*

*Aliorum o-
pinio.*

*Aug. c. 7. l. 5.
de Trin.*

*Ibidē paulo
inferius.*

*Ibidem infe-
rius.*